AHMED BİN SEHL

Hadîs, tefsîr ve kırâat âlimi. Künyesi, Ebû Abbâs olup Eşnâî ve Mukrî de onun nisbetleridir. İsmi, Ahmed bin Sehl bin Firûzân'dır. 307 (m. 919) yılanda vefât etti.

Birçok âlimden ders alıp, ilimlerin inceliklerine vâkıf olan Ahmed bin Sehl, kırâat ilmini Ubeyd bin Sabbâh'tan öğrendi. O da, kırâat imamlarından İmâm-ı Âsım'ın üvey oğlu ve kırâatinin râvisi olan Hafs bin Süleymân Küfi'den almıştı. Zamanında Âsım kırâatiyle meşhûr oldu. Hadîs ilmini Bişr bin Velîd, Ebû Bekr bin Ebî Şeybe, Abdüla'lâ bin Hammâd, Abdullah bin Ömer bin Ebân-ı Ca'fi ve Hüseyn bin Ali bin Esved-i Iclî gibi âlimlerden öğrenip, hadîs-i şerîf rivâyetinde bulundu. Kendisinden sonra gelen âlimler onun hadîs ilminde sika (güvenilir) olduğunda ittifâk ettiler. Kâdı Ali bin Hasen Cerrâhî ve Ebû Hasen Dâre Kutnî gibi hadîs âlimleri bunlardandır. Dünyâya ehemmiyet vermez, hep âhıret için çalışırdı. Bu yüzden de herkes tarafından sevilirdi. O yaptığını Allahü teâlânın rızâsı için yapar, sevdiğini O'nun için severdi. İnsanları Kurtarmak için bütün gücüyle çalışır, zihin ve kalblerinin parlamasına gayret ederdi. Sevenleri çok olduğu gibi, pekçok insan da talebeleri olmakla şereflendi. Bunlardan, İbrâhîm bin Ahmed Bezûrî, Abdülazîz bin Ca'fer-i Harkî, Osman bin Ahmed Mecâşî, Muhammed bin Halef bin Ceyyân ve Muhammed bin Ali bin Süveyd-ül-Müeddib kendisinden hadîs-i şerîf rivâyet edenlerden ba'zılarıdır.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Târih-i Bağdâd cild-4, sh. 185

2) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 250